

1. Vyjádření míry

1.1. Some, any

- **some** v oznamovacích (kladných)
- **some** v otázkách, kdy něco nabízíme *Do you want some water?*
- **some** v záporných větách = někteří (vyčleňuje z celku)
- **any** v otázkách = **nějaký**
- **any** v záporných větách = **žádný, ani jeden**
- **any** s jednotným číslem = **kterýkoliv**
- v jednotném čísle používáme k vyjádření neurčitosti neurčitý člen

1.1.1. Složené tvary

- **SOMETHING** něco
- **ANYTHING** něco, cokoliv
- **NOTHING** nic
- **SOMEBODY** někdo
- **ANYBODY** kdokoliv
- **NOBODY** nikdo
- **SOMEONE** někdo
- **ANYONE** kdokoliv
- **NO ONE** ani jeden
- **SOMEWHERE** někde
- **ANYWHERE** kdekoliv
- **NOWHERE** nikde

1.2. Much, many, a lot

- **a lot (of)** = hodně, méně formální, **of** se dává jen, když následuje podstatné jméno
- **much** = spousta, moc; používá se u nepočítatelných
- **many** = mnoho; používá se u počítatelných
- *použití **many** v oznamovací větě se považuje za velmi formální, **much** se v oznamovací větě mnohdy považuje za chybu*

1.3. (A) little, (a) few

- jak **few** tak **little** se do češtiny přeloží jaké **málo**
- **few** se používá u počítatelných podst. jm.
- **little** se používá u nepočítatelných
- *neurčitý člen mění význam → trochu, několik, pár*

2. Modální slovesa

- označují způsob hlavního významového slovesa
- vyjadřují pívinnost, nutnost, možnost, příkaz, zákaz nebo schopnost
- neskloňují se

2.1. must + need to, have to

- **must** a **have to** vyjadřují příkaz, povinnost
- **must** ji aktivně prikazuje, kdežto **have to** ji jen konstatuje
- **need to** vyjadřuje potřebu

2.2. mustn't

- **nesmět**, používá se pro zákazy
- nepoužívá se v minulém čase → nahrazení slovesem **couldn't**

2.3. needn't

- **nemuset**, vyjadřuje absenci povinnosti něco dělat
- také se nepoužívá v minulém čase → opis **not have to** nebo **not need to**

3. Future simple

- jednoduché vyjádření budoucích dějů
- modální slovesa **will, shall** nebo **to be going to** [sloveso]

3.1. Will - neplánovaná budoucnost

- nemá žádné, nebo jen implicitní spojení se současností

- (1) rapidní rozhodnutí
- (2) vyjadřování domněnek o budoucnosti
- (3) vytváření nabídky, slibu

3.2. Shall

- stejné případy jako **will**
- archaické, nejvíce se používá v první osobě při nabízení

3.3. Going to - plánovaná budoucnost

- **to be going to + sloveso** se používá pro budoucnost, která má přímé, explicitní spojení se současností

- (1) předem naplánované činnosti / události
- (2) konkrétní fakta naznačují, že se něco stane
- (3) něco se stane velmi brzy, bezprostředně

4. Present simple

- jednoduchý přítomný čas
- v třetí osobě jednotného čísla koncovka **-(e)s**
- změkčení **-y** na **-ie**, pokud mu předchází souhláska
- zápor pomocí zápornky **not**
- pokud je přísudek jiné sloveso než **to be** používá se v záporu pomocné sloveso **to do**

5. Past simple

- jednoduchá minulost
- u pravidelných sloves se přidává přípona **-ed**, u nepravidelných přičestí minulé
- zdvojení koncové neznělé souhlásky, např **spot** → **spotted**
- u záporu buď **to do** → **did** nebo **to be** → **was / were**

6. Present continuous

- přítomný průběhový čas
- děje, které probíhají právě teď, plány v blízké budoucnosti nebo přechodné záležitosti

- sloveso přibírá příponu **-ing**
- pomocné sloveso **to be** → **am / is / are**
- v záporu záporka **not**

7. Present perfect

- předpřítomný čas, také minulý čas nedokonavý
- modální sloveso **have + přičestí předminulé (3. tvar slovesa)**
- u pravidelných sloves přípona **-ed**
- čtyři případy použití:

- (1) pokud mluvíme o celoživotních zážitcích nebo zkušenostech
- (2) když není určena doba v minulosti
- (3) při popisování dějů, které začaly v minulosti a ještě neskončily
- (4) chceme-li zjistit, zda se daná situace stala nebo ne

8. Past perfect

- předminulý čas, také minulý čas dokonavý
- vyjadřuje něco, co bylo v minulosti dokonaného
- **had + přičestí předminulé (3. tvar slovesa)**
- relativně málo používaný → vyprávění příběhu, **přací věty**
- v záporu lze zkrátit **had not** → **hadn't** (u významového **to have** to nejde)

9. Past continuous

- minulý čas průběhový
- podobný přítomnému průběhovému
- **was / were + -ing** tvar významového slovesa
- používá se, když nějaký děj probíhal v určitý okamžik v minulosti, nebo když mluvíme o dvou (a více) činnostech, které probíhaly současně

10. Reported speech

- nepřímá řeč, používá se podobně jako v češtině
- narozdíl od češtiny se však nepřímá řeč posune o jeden čas dozadu
- **Přítomný prostý** → Minulý prostý
- **Přítomný průběhový** → Minulý průběhový
- **Předpřítomný** → Předminulý
- **Předpřítomný průběhový** → Předminulý průběhový
- **Minulý prostý** → Předminulý
- **Minulý průběhový** → Předminulý průběhový
- **Předminulý** → Nemění se (už nejde jít dál do minulosti)
- **Budoucí prostý** → WOULD

- **GOING TO** - plánovaná budoucnosti → WAS / WERE GOING TO

11. Wish clauses - přací věty

- v angličtině přací věty používají spíš nerealný čas → místo podmiňovacího způsobu minulý nebo předminulý
- u slovesa **to be** používáme pouze tvar **were**
- začínají buď vazbou **I wish** nebo **If only**
- za 'I wish' je možná dát spojku **that**

11.1. Přací věty přítomné

- věty typu **Kéž by..., Kdybych tak.. apod.**
- vyjadřují, že je mi líto, že něco nějak je (nebo není)
- používá se **If only/I wish + přídělník minulý**

11.2. Přací věty minulý

- přejeme si kéž by se něco bývalo nestalo nebo kéž by se bývalo něco stalo jinak
- používáme **I wish / If only + předminulý čas**

11.3. Přání, aby se něco změnilo

- neříkají, že mě něco mrzí, ale že **chci, aby se něco nestalo/nedělo**
- používá se modální sloveso **would**

11.4. Přání do budoucna

- normální oznamovací věty se slovesem **hope = doufat, mít naději**
- většinou následuje přítomný čas prostý, potažmo budoucí, pokud by z věty jinak nevyplývalo, že jde o budoucí děj

12. Kondicionály - podmínkové věty

- čtyři druhy; určují, jaká je pravděpodobnost, že se podmínka vyplní a děj nastane
- pro uvození se používá slovo **if**, které má u každého typu kondicionálu jiný význam

12.1. Nultý kondicionál

- kondicionál jistoty
- používá se u podmínek, u kterých víme, že nastanou
- poučky, obecné pravdy, přírodní jevy.
- **if = když**
- **přítomný čas prostý (VV) → přítomný čas prostý (VH)**

12.2. První kondicionál

- velká šance, že podmínka nastane, ale není stoprocentní
- vhodný pro každodenní činnosti, události atd.
- **if = jestli / pokud**
- **present simple (VV) → future simple (VH)**

12.3. Druhý kondicionál

- malá, nebo i jen mizivá šance, že podmínka nastane
- hypotetické situace, nebo případy, kde záleží na velké náhodě
- sdělení typu **co by, kdyby**
- **if = kdyby**
- **past simple (VV) → would + infinitiv (VH)**

12.4. Třetí kondicionál

- podmínka je nereálná, už víme, že se nesplnila
- říká, co by bylo bývalo, kdyby byla bývala podmínka splněna
- **if = kdyby býval / byl**
- **předminulý čas (VV) → předpřítomný (VH)**